

Liturgický program

PONDELOK 15. február

Svätý apoštol Onezim
Rim 15, 1 – 7, zač. 116; Mt 18, 10 – 20, zač.
75 (HS: 164; PZ: 119)

**07.00 za zdravie a požehnanie Michala s
rodinou**

UTOROK 16. február

Svätí mučeníci kňaz Pamfil, Porfýrios a
spol.
Gal 6, 2 – 10, zač. 214; Mt 4, 25 – 5, 13, zač.
10 (HS: 164; PZ: 119)

**17.00 za zdravie a požehnanie Jozefa s
rodinou**

STREDA 17. február

Veľkomučeník Teodor Tirón
2 Kor 6, 16b – 7, 1, zač. 182b; Mt 5, 20 – 26,
zač. 12 (HS: 159; PZ: 114)

17.00 + Anna Paločková

ŠTVRTOK 18. február

Rímsky pápež Lev
1 Kor 10, 5 – 12, zač. 144; Mt 5, 27 – 32,
zač. 13 (HS: 164; PZ: 119)

17.00 + Ján Chomjak

PIATOK 19. február

Apoštol Archippos
Gn 5, 32 – 6, 8; Prís 6, 20 – 7, 1 (MM 20, 47)

**17.00 za zdravie a požehnanie Lívie a
Emy**

SOBOTA 20. február

Druhá zádušná sobota. Prepod. biskup Lev
Hebr 3, 12 – 16, zač. 309; Mk 1, 35b – 44,
zač. 6 (HS: 160, 162; PZ: 115, 116)

**Janov + zosnulých zapísaných v knihe
hramôt**

NEDEĽA 21. február

Druhá pôstna nedeľa. Prepodobný otec
Timotej zo Symbolov
Hebr 1, 10 – 2, 3, zač. 304; Mk 2, 1 – 12,
zač. 7 (HS: 149, 210; PZ: 103, 173)

Liturgia sv. Bazila Veľkého: 6. hlas, 10.00

PONDELOK 22. február

Nájdenie úctyhodných ostatkov svätých
mučeníkov v Eugeniu
Ef 4, 25 – 32, zač. 227; Mt 5, 42 – 48, zač. 15
(HS: 154; PZ: 108)

**07.00 za zdravie a požehnanie Moniky a
Márie**

UTOROK 23. február

Hieromučeník Polykarp
Flp 2, 12 – 16, zač. 241; Mt 10, 32 – 11, 1, zač.
38 (HS: 155; PZ: 109)

**17.00 za zdravie a požehnanie Františka s
rodinou**

STREDA 24. február

Prvé a druhé nájdenie hlavy Jána Krstiteľa
2 Kor 4, 6 – 15, zač. 176; Mt 11, 2 – 15, zač.
40 (HS: 155; PZ: 109)

17.00 + Vladislav

ŠTVRTOK 25. február

Arcibiskup Taras
Kol 3, 4 – 11, zač. 257; Mt 7, 24 – 8, 4, zač. 24
(HS: 157; PZ: 112)

17.00 + Miroslava

PIATOK 26. február

Biskup Porfýrios
Gn 8, 4 – 21; Prís 10, 31 – 11, 12 (MM 20, 48)

17.00 + Pavol

SOBOTA 27. február

Tretia zádušná sobota. Prepodobný vyznávač
Prokop Dekapolita
Hebr 10, 32 – 38a, zač. 325; Mk 2, 14 – 17,
zač. 8 (HS: 160, 162; PZ: 115, 116)

**Ruské Pekľany + za zosnulých zapísaných
v Knihe hramôt**

NEDEĽA 28. február

Tretia pôstna nedeľa – Krížupoklonná
Hebr 4, 14 – 5, 6, zač. 311; Mk 8, 34 – 9, 1,
zač. 37 (HS: 150, 211; PZ: 104, 174)

Liturgia sv. Bazila Veľkého: 7. Hlas, 11.00

Zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci 04/2016

Uvidíte

Jn 1, 43 – 51

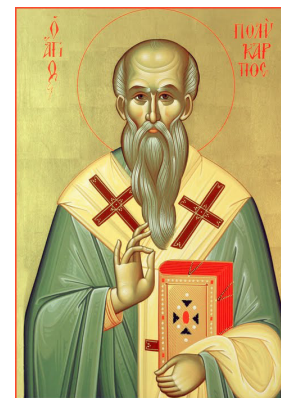
Prvá nedeľa Veľkého pôstu cez povolanie učeníkov v dnešnom evanjeliu pripomína aj nám všetkým, aký má Ježiš zámer aj s nami. Sme pozvaní k väčším veciam. „Veru, veru, hovorím vám: Uvidíte otvorené nebo a Božích anjelov vystupovať a zostupovať na Syna človeka.“

Otvorené nebo, o ktorom Ježiš rozpráva, a anjeli, ktorí z neho vystupujú a zostupujú, je narážkou na biblický text z prvej knihy Starého zákona – Genezis (28, 10 – 22). Jakub (syn Izáka a vnuk Abraháma) uteká pred svojím bratom (dvojčaťom) Ezauom. Podvodne získal požehnanie od svojho otca a tým veľmi rozhneval svojho brata. Na radu svojej matky a so súhlasom svojho otca pod zámienkou hľadania ženy odchádza k príbuzným svojej matky do Haranu. Keď v istý deň cesty došiel do Betelu a uložil sa tam na noc. Pod hlavu si dal jeden z kameňov toho miesta a zaspal. V noci mal sen, v ktorom videl rebrík opretý o zem a jeho vrchný koniec siahal až do neba a Boží anjeli po ňom vystupovali a zostupovali. Lenže to nie je koniec. Nad ním stál Pán, ktorý sa mu prihovril. Bola to prvá skúsenosť, ktorú mal s Jakub s Bohom.

Pán mu povedal: „Ja som Boh tvojich otcov Abraháma a Izáka. Táto krajina bude patriť tebe a tvojmu potomstvu. Budem ťa strážiť všade, kde pôjdeš, a privediem ťa späť, neopustím ťa, kým neplním všetko, čo som ti prisľúbil.“ Keď sa potom ráno Jakub prebudil, postavil na tom mieste pomník a urobil sľub. „Ak je Boh so mnou, ak ma ochráni, ak mi dá chlieb na živobytie, šaty na oblečenie a pomôže mi šťastne sa vrátiť, tak Jahve bude mojím Bohom. A zo všetkého, čo mi dá, odovzdám mu desiatky.“ Záver celého tohto príbehu odhaľuje zmysel zjavenia. Boh prichádza k Jakubovi, aby sa predstavil, a dáva prisľub. A Jakub naň odpovedá svojím rozhodnutím – vyberám si, kto bude v živote mojím Bohom.

Keď Ježiš prisľúbi povolaným učeníkom, že uvidia otvorené nebo, hovorí im podobne: „Ja sa vám predstavím. Ukážem vám, kto som. Budete kráčať so mnou a ja s vami, aby ste poznali, čo dokážem, aká veľká môže byť láska Božia. A aby ste sa mohli rozhodnúť, kto bude vašim Bohom. Koho si zvolíte, aby ste mu v živote patrili.“

otec Marek



Oznamy

► Zádušné soboty

Sobota 20. februára je druhá zádušná sobota v tomto roku. Svätú liturgiu za zosnulých budem sláviť v Janove. V Lubovci už svätá liturgia nebude.

Sobota 27. februára je tretia zádušná sobota v tomto roku. Svätú liturgiu za zosnulých budem sláviť v Ruských Pekľanoch. V Lubovci už liturgia nebude.

► **Sväté liturgie v nedeľu 21. februára:** 08.00 Janov; 08.00 Ruské Pekľany; 10.00 Lubovec.

► **Nedeľa 28. februára je Krížupoklonná.** Sväté liturgie: 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekľany; 11.00 Lubovec.

► Veľký pôst

V čase Veľkého pôstu je záväzná zdržanlivosť od mäsa v stredu a piatky. Dobrovolne sa môže zachovávať aj prísnejší pôst. V piatky sa budú v slúžiť liturgie vopred posvätených darov (VPD). Každý utorok sa po večernej svätej liturgii budeme modliť Veľkopôstny moleben a každú stredu pobožnosť Krížovej cesty. V nedele počas Veľkého pôstu sa slávia Liturgie sv. Bazila Veľkého.

Sv. hieromuč. Polykarp, biskup zo Smyrny

Sv. Polykarpa ako sirotu istá pobožná vdova Kalista prijala za svojho syna. Keď sa stala kresťankou, vychovala ho v kresťanskej viere a urobila ho dedičom svojho majetku. Milosrdenstvo, ktoré mu ukázala, mal vždy na mysli. Myslel si, že nemôže prejaviť vďačnosť Bohu iným spôsobom, ako tak, že aj on bude milosrdný k biednym a tým, ktorí potrebujú pomoc. Bol žiakom sv. apoštola Jána. Jeho cnosti boli dôvodom, že ho Ján určil v roku 96 za biskupa v meste Smyrna. Polykarp viedol učením a príkladom svoju cirkev ako skutočný apoštol. Jeho autorita bola taká veľká, že ho ešte za života uznávali za knieža cirkvi celej Ázie. Pri vznikajúcich herézach sa pozerali na neho ako na stĺp pravdy. Keď sa začalo prenasledovanie kresťanov, zdvojnásobil svoju horlivosť. Chodil z domu do domu, napomínal veriacich, aby zachovali vernosť pravej viere a vytrvali do konca. Keď si prišli poňho, prikázal dať im jest a prosil o hodinu času na modlitbu. Modlil sa za všetkých členov cirkvi, za priateľov i nepriateľov tak úprimne, že vojaci ho nazvali Božím mužom a preklínali svoje hanebné poslanie. V aréne, do ktorej ho priviedli, povedal: „Osemdesiatšesť rokov som slúžil Ježišovi Kristovi a on mi neurobil nič zlého. Ako by som teda mohol opustiť svojho kráľa a svojho Spasiteľa.“ Hrozili mu, že naň vypustia šelmy. Potom nechali pripraviť veľkú hranicu, na ktorej mal byť upálený. Tak sa nakoniec aj stalo. Pritom sa stal veľký div. Plamene sa vzpínali smerom hore a vytvárali akoby zvod nad mučeníkom, ktorý stál nedotknutý. Vo vzduchu sa rozšírila vôňa podobná vôni kadidla a iných aromatických látok. Keď pohania videli, že oheň nemá ním moc, prikázali kátovi prebodnúť mu kopijou srdce. Tak v roku 143 za cisára Antónia zakončil svoj život. Aj pohania ho nazývali najväčším kresťanským učiteľom.

Duchovné otázniky

Na stránkach nášho Farského hlásnika sme už viac ako pred rokom začali vyučovanie o sviatostiach, ktoré máme v Katolíckej cirkvi. Najprv to bol všeobecný úvod, a potom sme si postupne a podrobnejšie prešli sviatosť krstu a sviatosť myropomazania. Teraz budeme pokračovať sviatosťou Eucharistie, ktorá je tretou v poradí a zároveň je poslednou z iniciálnych sviatostí. Skôr, než si uvedieme, čo píše o Eucharistii Katechizmus Katolíckej cirkvi a tiež Kódex cirkevného práva, pozrieme sa na túto sviatosť z pohľadu pastorácie.

Eucharistia

V ostatnom čísle Farského hlásnika sme hľadali odpoveď na otázku, na čo sme Eucharistiu vlastne dostali. Popri tom sme spomenuli, ako Boh zvláštnym pokrmom – mannou posilňoval počas putovania do zaslúbenej zeme celý izraelský národ. Tento pokrm sa stal azda najznámejším predobrazom sviatosti Eucharistie vo Svätom písme. Podobným veľmi pekným predobrazom toho, ako a na čo Eucharistiu dostávame, je príbeh zo života známeho proroka Eliáša. Opisuje nám ho Prvá kniha kráľov v 19. kapitole. Táto udalosť sa odohrala krátko nato, ako na hore Karmel Eliáš pred celým národom najprv zosmiešnil pohanských Bálových kňazov. Potom všetkému ľudu cez oheň z neba zjavil pravého Boha Jahveho a nakoniec kázal všetkých falošných kňazov pobiť.

„Achab rozpovedal Jezabel všetko, čo urobil Eliáš, aj to, ako pobil mečom všetkých prorokov. Nato poslala Jezabel k Eliášovi posla s odkazom: „Nech mi bohovia urobia toto a toto nech mi pridajú, ak zajtra o takomto čase neurobím s tvojím životom, ako sa stalo so životom hociktorého z nich!“ On sa nalakal, vstal a odišiel, aby si zachránil život. Keď prišiel do Bersaby, ktorá patrí Júdsku, nechal svojho sluhu tam

a sám išiel na deň cesty na púšť. Keď došiel, sadol si pod borievku, žiadal si zomrieť a hovoril: „Teraz už dost, Pane! Vezmi si môj život! Veď ja nie som lepší ako moji otcovia!“ Lahol si a usnul (pod borievkou). Vtom sa ho dotkol anjel a povedal mu: „Vezmi a jedz!“ Pozrel sa a, hľa, pri hlave mal užiarený podpopolný pecník a krčah vody! Jedol teda, napil sa a opäť zaspal. Tu prišiel Pánov anjel druhý raz, dotkol sa ho a povedal: „Vstaň a jedz, lebo máš pred sebou dlhú cestu!“ Vstal teda a jedol a posilnený týmto pokrmom išiel štyridsať dní a štyridsať nocí až k Božiemu vrchu Horeb.“

Posilnený pokrmom, ktorý pre Eliáša zaobstaral Pán, doputoval prorok až na miesto, kde sa s Pánom stretáva. Aj my máme pred sebou dlhú cestu, a preto sa Pán stará aj o nás. To je aj ten najzákladnejší dôvod, prečo vlastne chodíme do chrámu. Posilniť sa spoločenstvom ostatných veriacich, posilniť sa Božím slovom a posilniť sa Eucharistiou. Ak nás nezaujímajú iní ľudia a nechceme s nimi nič mať, ak nás nezaujímajú Božie slovo a nemáme túžbu žiť podľa neho, ak neprijímame Eucharistiu, lebo sa nám nechce chodiť k spovedi, načo sme vlastne tam?

otec Marek